

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

Видав ВИДАВНИЧА СПІЛКА „ДІЛО“

Начальний редактор д-р ДМИТРО ЛЕВИЦЬКИЙ

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 10. П. пош.
Конто почт. шл. 143.322.
Адреса для телеграм
„Діло“ Львів.
Нач. Редактор п. пош.
№ 10—11 год. пенсії.
Реклама не зберігається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в квітні 4/20 за
3А ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 дол., Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 літ., Німеччині 750
літ., Іспанії 5 п. п. фр.,
Чехословаччині 20 ч. ч. фр.,
Югославії 120 літ., Румунії 750
літ., Австрії 750 літ. Змін
власні 1 дол.

**В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.**
ЦІНА
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
17 сот.

Право нації.

Змагання Австрії до злуки з Німеччиною.

Залив одна з пречислених трі-
шим карикатуральної будівлі пер-
сайського договору грозить руїною
цілого будинку. Державні діячі ав-
стрійської республіки приходять до
щораз яснійшого переконання, що
їхня вірність суворим клявулам
версайського договору є тотож-
ною з політикою повільного, але
неминучого, самогубства і тому що-
раз сміливіше вступають на забор-
онений шлях, на якому єдино мо-
жуть знайти рятуюнок. Це шлях, який
веде до об'єднання семи мікроско-
пічних „союзних країв“ (разом з
„незалежним“ містом Віднем) ав-
стрійської республіки з матірньою
німецькою державою.

Коли Вільгельм II і Карло I опи-
нилися вигнанцями на чужині, втра-
тивши свої корони у хуртовині сві-
тової війни, тоді, так мовити, авт-
матично повинна була послідувати
злука одного німецького народу в
одну національно-державну одини-
цю. Ажле відпала головна причина,
яка досі штурхнула розділювала ні-
мецький народ: династичні інтереси
Гогенцолернів і Габсбургів, які ка-
зали створити дві окремі „державні
рації“ й утримувати мільйонні армії
для береження великодержавниць-
кого престижу та тріумфів престолів.
Але миротворці з 1919 року
були занадто захоплені гаслами про
права народів, щоби звертати ува-
гу на перше й найосновніше пра-
во: єдності нації. Загнотизовані
страхом перед німецьким реванжем
побідники з найбільшої світової
війни так довго робили вісісекції
чужими народними тілами, аж
тільки не викрили з них повсюду
карту Європи. Одним із таких м-
ртвадоржених плотів була шумно
названа „Австрійсько-німецька Ре-
спубліка“, яку сатиричні журнали
представляють графічно як рах-
тичну дитину на тоненьких кривих
ніжках з величезною водяною го-
ловою: це згадані краї австрійсько-
го Союзу і Відень, той самий Ві-
день, який припав новій республіці
у спадщині разом з бюрократичним
апаратом. І усіма інституціями б.
столиці великої австро-угорської
монархії. Річ ясна, що маленька
країна з високорозвиненим проми-
слом, але без — хліба, зі сотнями
тисяч урядовців і з кайданами мит-
них тарифів — від першого дня сво-
го існування почала переживати
„кризу“. А що психіка племен одно-
го пошатованого народу є поді-
бною до психіки членів одної ро-
дини: пригадувати собі в біді своїх
рідних і стукати до них за поміччю,
так і в нещасній Австрії разом зі
зростом економічної кризи зростає
г. за. об'єднуючий рух („Anschluss-
bewegung“).

Оцей то рух був головним тов-
чком, що в одного боку спонукав
Францію відмовитися від тихого
підсилювання сепаратистичних тен-
денцій Баварії (спільність католиць-
кого віросповідання австр. країв і
Баварії штовхала ці краї в першу
чергу у взаємні обійми), з другого
боку примусив Лігу Націй поважно
звернутися за санацією австр. еконо-

мічних відносин. Австрії признано
повищку, її віддано під контроль
спеціальної комісії, а генер. комісар
д-р Шмерман мав (і має) більший го-
лос, ніж усі міністри на купу. Без-
пощадно зредуковано урядничий
апарат, зліквідовано десятки зайвих
установ та переведено цілу низку
радикальних реформ, які дозволи-
ли сяк-так зрівноважити бюджет і
стабілізувати валюту. Але поверхо-
ва санація фінансів драконськими
засобами не врятувала держави від
загально-господарської катастрофи:
зріст дорожничі йде в Австрії па-
ралельно зі зростом безробітних.
Банкромство фінансових, промисло-
вих і торговельних підприємств є
там на денному порядку. Австрія в
розпучі шукає рятунку — і її очі
звертаються знову до німецької
посестри.

На днях виїхали до Берліна два
визначні австр. політики, д-р Франк
і д-р Дінгофер (перший із них —
віцеканцлер, оба члени всенімецької
нац.он. партії) переговорювати в
справі злуки. — річ ясна: спершу
лише у скромній формі господар-
ської угоди (скасання мит і пас-
портів, єдність валют, одна заліз-
ниці тарифів і т. д.) Але й отой проект

митної й монетарної унії викликав
цілу бурю у заграничній пресі, пе-
редусім у французькій і чеській.
Австр. канцлер відпекався від узя-
ткої причастности в отій полорожі
до Берліна, а згадані делегати на-
звали свою місію „приватною роз-
мовою“. Нім. канцлер д-р Лютер
поспішався як стій „спростувати
погослоски“ про намір якоїнебудь
політичної злуки обох держав, за-
певнюючи ще раз весь світ про свою
вірність мировим трактатам. А про-
те д-р Лютер при щій нагоді чина-
ло сказати про „свідомість племи-
ної спільноти“ (Bewusstsein der Stam-
mesgemeinschaft) і про потребу пле-
кання цієї свідомости.

Але ці спростування й заяви не
всиді скрити факту розпучливих
змагань поділеної нації до об'єд-
нання. І хоча паризький „Temps“
кидає громи на бунтівників проти
вдлі сильніших і радить Австрії
шукати прибіжниця у якійсь новій
монструальній міждержавній комбі-
нації в роді „наддунайської конфе-
дерації“, і хоча орган Бенеша,
прагська „Прагер Прессе“, заявляє
аподиктично, що „злука Австрії з
Німеччиною є міжнародною не-
можливістю“, — то всеж таки ця
злука швидше чи пізніше мусить
прийти.

Бо право нації є сильніше понад
найсильніші перепони. І. Н. Н.

Цар-Голод.

IV.

Напередодні голодової катастро-
фи, якої розміру ми поки-що не
можемо або в пасивній байдужно-
сти й не хочемо собі уявити, му-
симо зібрати всі розпорядні сили,
щоби шукати виходу з велими
важкого положення. Можливо, що
наші найширіші, найревнійші й
найзапальніші заходи для усу-
нення наслідків голодової лавини
дадуть слабкі, а може й зовсім
зникаючі, непомітні наслідки. Мо-
жливо, що дійсність є ще страшні-
ша, як наша притуплена увага мо-
же собі представити; можливо, що
наші заходи не найдуть належного
вітагону або стрінуть непереборні
перепони; можливо... — все мо-
жливо, та ніщо не звільняє нас від
імперативного обов'язку, від непе-
реможного наказу шукати
виходу навіть — з безвихідного
положення. Нашою девізю в цих
просто надлюдських змаганнях для
відвернення загальної катастрофи
мусить бути: „Сопіга зрета сперо!“
Мусимо проти сподівань споді-
ватися, проти надії надіятися, проти
віри вірити, бо інакше прийшлося
би нам зі заложеними руками або
жзати надприродного чуда, або
живцем кластися в домовину. А між
є живим народом, що про живе
думає, що хоче жити, розв'язатися
й розквітати.

Деж нам шукати порятунку, коли
знаємо ничтожність наших змагань
сил в порівнянні з гірною нещас-
ною катастрофою.

Найбільше природним з нашого

боку було би звернутися за допо-
могою до наших наддніпирських
братів. Як ми в р. 1922, в часі
страшної голодової лавини на Бел.
Україні відкинули своє серце на без-
допоміжність, муки і страждання наших
братів; як ми тоді знищені війною
й карними експедиціями ставалися
з останнього, щоби зменшити роз-
мір катастрофи; як ми тоді мани-
фестували не лише свою гуманність,
але й національну єдність, — так
тепер ми мали б повне право до
взаємности. Нахай би Наддніпря-
нщина тепер прийшла з допомогою
Наддністриччини. Та виявляється,
що Бел. Україна, а особливо її
степова полоса (Таврія й Херсон-
щина) та Донецький басейн теж
навішені голодом. Отже Бел. Укра-
їна мусить думати сама про себе.
Значить, допомога з боку Наддні-
прянищини є майже безвиглядна.
Теж саме можна сказати про на-
ших американських земляків, які
при добрій волі могли зложитися
за грошеву допомогу, як би вони
думали більшими всенародно-ре-
альними категоріями або постара-

лися дещо злегалити своє специ-
фічне „реальне“ розуміння всена-
родних потреб. На жаль, амери-
канські Українці виносять надза-
вичайно багато резолюцій, на зазива-
ють відозви Старого Краю, відпові-
дають низкою покликів до єдно-
сти, топчуться біля єдиноправно-
сти чи повноправности всіляких
трансцендентальних представників,
але на вимоги життя нації в
сфері освітній, культурній, еконо-
мічній є майже глухі.

А все таки нам не слід зражу-
ватися цими непригожими обставинами,
але стукати до їх серця і
розуму, представити їм розмір не-
щастя і безспірними даними про
страшну лавину з одного боку до-
битися хоч сякої-такої допомоги,
а з другого вирвати їх з політич-
ного сомнабулізму, з шаблону
громадянської кабалістики.

Практичне переведення акції

ува-
ляю собі в той спосіб, що негай-
но наші центральні політичні, еко-
номічні й освітньо-культурні орга-
нізації створять окремий комітет
допомоги

або знову
покличуть до життя, воскресять чи
зреорганізують старий комітет „Го-
лодній Україні“ з р. 1922. Цей ко-
мітет візьме всю акцію допомоги
в свої руки. Він негайно вилесть
відозву до краю, може все таки
знайдуться деякі громадяне, що
будуть в спроможі жертвувати для
своїх голодних братів, другу від-
озву до американських земляків,

Не виключено, що
наш крик життя знайде деякий від-
гук в саїті. Створений комітет
був би покликаний також до від-
повідної акції перед урядом. Свої
постанови й акцію допомоги пере-
водив би він через відповідні гро-
мадські установи, як „Сільський
Господар“, „Центросоюз“ і інші,
які в даній хвилі виявилиб себе
пригожими до того.

Одностакно з нинішнім днем на-
ша редакція відкриває постійну ру-
брику „Голод“ і просить гро-
мадських діячів

щоби можливо скоро і до-
кладно в дописах відповідними
даними вілюстрували розмір голо-

Red. czas. „Dłło“ we Lwowie. Pr. 66125
W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej! Są
dłrogiemu karay, jako Trybunał państwowy Pa-
włowie orzekł na wniosek Prokuratury Pa-
włowej, że treść czasopisma „Dłło“ Nr. 20
1924/3 z dnia 29. 1. 1925 r. 1) Tytuł dru-
giego artykułu na „Jeronie 1, w tymże arty-
kułie użycie po słowach: le takol nauka... do
konca artykułu, 2) Nowyżky notatka: Do-
trawdacia w polskay konculat w Nowym
Jorku, zdanie po słowach polskay konsul-
tacy, do konca notatki 3) Z sądoway kati-
lacy, między słowami: miasteci słarmy... 3)
Try wymay zawiera znamiona ad 1) i 3)
występa z § 300 p. ad 2) zbrodni z § 65

a) ust. kar. uznał dokonany w dniu 28.
stycznia 1925 konfiskatę za usprawiedliwo-
ną i zarządził zniesienie całego nakładu i
wydaj w myśl § 491 p. k. zakaz dalszego
rozpraszania tego pisma drukowego.
Zarazem wydał nakaz odpowiedzialnemu
redaktorowi tego czasopisma, by orzeczenie
niniejsze umieszczał bezpłatnie w najbliższym
numerze i to na pierwszej stronie. Niewy-
konanie tego nakazu pociąga za sobą na-
stępstwa przewidziane w § 21. ust. druk. z
17. grudnia 1863 Dk. p. p. Nr. 6 st 1863 z
1. zarządzenie za przekroczenie na grzywnę
do 400 zł. o. Lwów dnia 27. stycznia 1925 r.
(Podpis notarialny)

Насування останніх виборів рад на Україні

Переведені під кінець минулого року вибори до рад скасовано по деяких губерніях цілковито а по деяких частинно. Які причини зложилися на цю ксацію виборів, про це знаходимо деякі цікаві інформації у звіті з наради Київської Губерніальної Виборчої Комісії, поміщені в „Більшовику“ з 16. січня.

Відкриваючи нараду, голова Комісії Свинстун зазначив, що окружні та районні комісії „не досить серйозно проволікали в життя проведення виборів Губерноркому в справі позбавлення виборчого права, в цілій низці випадків були не погоджені та сепаратні необгрунтовані постанови“.

Пересічно по губернії брали участь у виборах 30 відсотків виборців, то окремих районах відсоток виборців хитався від 14 до 65. Один з учасників наради, Рабокоп, цей абсентеїзм виборців пояснив частими змінами голов сільських рад і їх заступників (виборних!). Селяне жуть: „Навіщо я піду на вибори, коли все одно голову сільської ради незабаром перемінять“.

Інші учасники наради пояснювали хити виборчої кампанії, з яких найважливішою є абсентеїзм виборців, невідповідність місцевих організацій до виборів, недостатню відповідність поміщиків, кепською погодою і т. п.

Редактор „Більшовика“, Шупак добавив основну хити виборчої кампанії в тім, що „наш останній курс на село, наше гасло „обличчям до села“ якраз припали на час виборів і наші партійні організації не мали просто часу пристосуватися до нових умов“.

Ф. Ф.

Які це „нові умови“, видно з дальших слів Шупака. — „Треба розвинути самодіяльність мас, треба зацікавити їх перевиборами, треба щоб селянство анало, що на виборах воно буде не тільки голосувати, але й дійсно вибирати, опростовувати, відкидати кандидатури...“

Отже раніш маса тільки голосувала, а не вибирала, не сміла протестувати і кандидатур відкидати. Не можна не похвалити Шупака за таке мужнє признание... Тільки як це погодити зі словами того самого Шупака, який на другий день по нараді писав у „Більшовику“ таке: „Наша влада найдемократичніша у світі, бо її вибирають робітники і селяне!“

Нарада визнала потрібним перевести перевибори сільських рад у тих селах, де у виборах взяло участь менше 25 відсотків виборців. Районні зібрання скликають там, де перевиберуть більше 40 відсотків усіх сільських рад даного району. Перевибори мають відбутися в часі між 15 лютого до 10 березня. Виборчі комісії мають бути доповнені представниками селянства. Вибори мають відбутися по картковій системі.

Для переведення перевиборів мають бути мобілізовані партійні сили в губерніальних і окружних центрах. Передвиборчих зібрань не буде, не буде й рефератів про міжнародне положення, від яких, по свідості учасників наради, люде втікали, а „коли справа доходила до виборів, доводилося в ліхтарем у руках підраховувати голоси“.

Головною причиною передвиборів рад як на Україні, так і в цілій Союзі є те, що місцеві комуністично-комсомольсько-незавожені класи, не підчиняючись новим вказівкам згори, допускались по старій звичці ріжних зловживань, крутість та ошук, аби тільки лишитися при владі, накидаючи себе населенню на „виборців“. Але населення чим далі, тим більше від цих „виборців“ відвертається. Чи власть його прихилили новими виборами, покаже недалека будучність.

Х.

Міста і містечка Київщини.

Після даних міського перепису 1924 р. на Київщині є 126 поселень міського типу, себто міст і містечок, які в загальній кількості поселень на Київщині (4552) становлять 2,7 проц. Загальна кількість населення в містах і містечках становить 1,152,000, що до загальної чисельності Київщини (4,295,000) становить 26,2 проц.

Найбільш міським центром Київщини є Київ — 451,000 мешканців, що має 34,8 проц. всієї міської людності губернії. За Київом іде Бердичів — 41,500 мешканців, Умань — 41,000, Біла Церква — 38,000, Черкас — 31,000, Смела — 21,000, Звенигородка — 15,500, Богуслав, Городище, Шпола — по 12,000 і т. д.

Проти передвоєнних часів населення в містах дуже зменшилося. Наприклад, у Києві на 1. січня 1913 р. було 594,403 мешканців, 622 тисяча, отже зменшення становить около 200,000. В Бердичеві населення зменшилося на 33,500, у Білій Церкві на 16,000, в Черкасах на 10,000, в Умані на 15,000. З більших містечок населення збільшилося в Смілі на 6,000 (в округних цифрах).

По соціальному складу населення міст Київщини представляється такі робітників — 90,000, писарів — 12,900, службовців — 63,000, осіб вищих професій — 9,000, самостійних господарів — 128,000, осіб нижчих професій — 40,000, здебільшого — 103,000.

З 128,000 самостійних господарів — на сільському господарстві працюють 76,000, решта займається ремісництвом і торгівлею.

З 90,000 фабричних робітників було — 15,872 дробно-ремісничих — 15,283, замішників — 9,783, а держа них установах — 2,753, сільсько-господарських — 1,937, торговельних — 562, гірничих — 61, чорноробочих, податків і інших професій робітників, поза переліченими, було 22,758.

По національному складу населення міст Київщини дуже різноманітне. Парахоується тут до 70 національностей, але крім українців, Жадів і Москалів всі ті численні національності є порожніми серед тих трьох національностей. Українці становлять 51,3 проц. загальної міської населення, Жиди — 27,8 проц., Москалі — 16,7 проц. Отже на інші національності лишилося 4,2 проц., серед них найбільшу групу становлять Польки.

З цих даних виходить, що українці в містах не є безважливим елементом. Український елемент в містах аж тепер має абсолютну більшість населення. В міру відношення промислового і торговельного життя в містах, за чим послідує збільшення населення, процент українського елементу також буде зростати, бо більшість міського населення відбудеться голою на коштах доокрепного українського сільського населення.

Пам'ятаймо: Рідня Шпола — це на родня фортеця, це певний захист у лобі лихоліття!

Сун-Ят-Сен.

Смерть першого президента китайської республіки.

Вістка про смерть оснувателя китайської республіки потверджується. Він помер дня 24. січня у Пекині, куди приїхав на загально-китайську національну конференцію, не послушавши заборон лікарів, які адалали собі справу з небезпеки його затижної недуги: рака у шлунку.

Сун-Ят-Сен це така маркантна постать, що пошквантитись нею цікаво навіть тим, які не тільки не вивчаються у закритинах східно-азійської політики, але й не мають — бажання познайомитися з ними. Сун-Ят-Сен вже 30 літ тому виступав як китайський революціонер, розпочавши на широку мірку боротьбу проти монархічного устрою своєї батьківщини й феодальних суспільних куріозів, питомих для цієї великанської азійської держави. Передусім він розвивав надзвичайно метку агітацію за своїми свободолюбними ідеями в Європі, відклав добував засоби для ведення підпольної кампанії проти манджурської династії, проти мандаринів і т. д.

Кермований ним і його приятелем Юан-Шіаєм революційний рух завершився вибухом грандіозної революції, яка поклати край монархії в Китаю. Сун-Ят-Сен був тим, котрий арештував останнього китайського монарха. Сун-Ят-Сен став національним героєм і його вибрали першим президентом китайської республіки. Але швидко він добровільно уступив, перелавши президентську гідність Юан-Шіаєві. Казали тоді, що за ту резигнацію він отримав від нового президента мільон доларів готівкою — надзвичайно характеристичний причинок до історії азійських держав...

Ледве в 2 роки пізніше Сун-Ят-Сен став на чолі сепаратистичного руху південного Китаю. В 1917 році дійсно повстав автономна південно-китайська республіка зі столицею в Кантоні, а Сун-Ят-Сен є першим її президентом. Колиж гасла комуністичної революції докотилися аж на далекий Схід, Сун-Ят-Сен захопився ними й розпочав боротьбу з багатирами

І. Х. Овтинський.

З української медичної літератури.

(Український Медичний Вістник ч. 3-4. Прага. Грудень 1914. — Вийде. Спілка українських лікарів в Ч. С. Р.) Редагує: Проф. Б. Матюшенко. Стр. 220.)

Товариство українських лікарів у Празі, яке видає Медичний Вістник, присвятило подвійне число свого журналу великому українському ученому проф. д-р Івану Горбачевському з нагоди 70-их роковин його народження. Ювілейне свято (про яке реферовано на сторінках „Діла“) відбулося дня 15. травня 1924 в хемічній інституті Карлового університету. Вже тоді рішено видати ювілейний збірник медичних праць та запрохати до співучасті не тільки українських лікарів, що займаються науковою працею, але також і чеських лікарів, здебільша учеників та співробітників проф. Горбачевського. Неодні з тих, хто зачав свою наукову працю в хемічній інституті проф. Горбачевського, зайняв опісля виділення ставище на однім з трьох чеських медичних факультетів.

Збірник починається присвятою та гарним портретом Ювілянта. Опісля слідує стаття „Семидесятиліття проф. Горбачевського“ проф. Ф. Р. Манека, довголітнього асистента та близького співробітника Ювілянта, тепер директора хемічного інституту на медичній факультеті в

Празі!). Далі слідує стаття трьох чеських професорів учеників проф. Горб. Директор біологічного інституту Карлового унів. проф. Р. Ужічка, дав дошу статтю про „Гістерезу протоплазми та її ролію в загальній біології“. Автор дав огляд своїх численних праць по питанню гістерези, себто фізично-хімічних перемін протоплазми, які обусловлюють старіння органічної матерії. Оригінальні дослідження та погляди автора викликали зацікавлення в науковій світі, також за кордоном. Проф. Кабргель, директор гігієнічного інституту Карлового унів. пише про „деякі небезпеки для народнього відживлення (зі спогадів про проф. Горбачевського)“. Кабргель згадує про свою працю в інституті проф. Горбачевського та підчеркує, що там він придбав докладне знання хемічних метод, потрібних йому як гігієністові; не треба було йому їхати в тія цілі за кордон, бо він міг з відомостями, придбаними у Горбачевського, сміло перейти на ведення гігієнічного інституту. Особливо свої успіхи в царині гігієнічного контролю продуктів виживлення приписує проф. Кабргель вишколенню у проф. Горбачевського. Автор наводить декілька конкретних прикладів зі своєї практики, де йому пошастило досягнути заборони шкідливих для здоров'я способів виробу та підготовки виживних продуктів. — Стаття проф. Гаматіка, директора інституту меди-

* Ця стаття була поміщена в 19. і 19. ч. „Діла“.

ної хемії Унів. ім. Масарика в Брно про злукну гідроксигемін закінчує ряд праць чеських учеників проф. Горбачевського.

Київські лікарі заступлені численними працями. На першій місці йдуть статті з клініки недуг горла, носа і вуха Київського Медичного Інституту. Стаття директора клініки проф. Пучківського про лікування туберкульозу горла на підставі довголітньої власної практики. — Далі статті його співробітників: про первісну туберкульозу язика (д-р Богоявленський); про пошеску (зарзак) недугу горлих віддіхових шляхів, звану риносклеромом (д-р Миньківський); про переріз носових скопків (д-р Миньківський); про накістень (exostosis) зовнішнього слухового проходу (д-р Михайловський); про фіброзні поліпи носопроходу (д-р М. Я. Ртищук); про власну методику оперативного лікування озени (сморідний нежит носа), дуже впертої та прикрої хвороби носа (д-р Шварцберг).

Після праць з клініки проф. Пучківського слідує багата змістом стаття проф. Маньківського (Київ) про недугу епідемічного запалення мізку (т. зв. епідемічна сплячка) на підставі даних епідемії 1922—24 р. на Київщині. Маньківський бачив 220 випадків цієї нової та мало дослідженої недуги та дивиться своїм багатим досвідом, пошлюкуючись також на доволі вже обширну літературу цієї хвороби.

Крім названих присланих статті ще з Києва: Док. Радзімов-

ська з лабораторії фізіологічної хемії Медичного Інституту в Києві про власний новий спосіб визначення концентрації йонів водня в окремих колоніях бактерій. Док. Крупський з акушерсько-гінекологічної клініки Медичного Інституту в Києві (дир. проф. Писемський) про акушерські шипи Kielland'a. Д-р Сясає з київського бактеріологічного інституту подає огляд новітніх дослідів над малярією. З огляду на значне поширення малярії на Україні, це питання дуже важливе; автор статті був на студіях у тропічній інституті в Гамбурзі, де найкраще можна ознайомитися з проблемами поширення та поборювання малярії. Д-р Іщенко з Клінічного Військового Шпиталю в Києві обговорює безампонне лікування ран.

Зі Львова наспіли до цього числа дві статті: д-ра С. Балея та д-ра О. Барвінського. Замітка про вплив гіпнози на сніг д-ра Балея є зразком оригінальності та влучної аналіз випадку сомнамбулізму та жаклих снів і зарозум причиною до їх лікування. Стаття д-ра Барвінського „Причинок до історії рентгенології“ — згадує заслуги проф. Пулюя саме в цій царині фізики, з якої розвилася рентгенологія. Дотичні праці проф. Пулюя є мало знамі серед нашої суспільності і треба висловити побажання, щоб наші лікарі-рентгенологи або наші фізики присвятили увагу точному обробленню праць та заслуг Пулюя на цій полі — не тільки в українській, але також в акційнебудь західно-європ мові

свої країни. Цей конфлікт закінчився кривавою розправою! Сун-Ят-Сен відніс перемогу, але це була лірова перемога, бо сам він мусів бігти до Японії.

В останній громадянській революції Сун-Ят-Сен взяв знову активну участь, стаючи на боці денціоналістів і автономістів, користуючись у боротьбі проти центрального пекінського уряду асепторною допомогою московської радянської влади.

Величезна популярність його імені чимало спричинилася до перемоги, до якого він приєднався. У Пекіні стріляли його знову як національного героя, відслоненого принцип "Китай для Китаю". Його смерть покрила весь величезний край жалобою. Разом з ним йшла у могилу небуденна індивідуальність, яка сиділа у собі жорстокість, хитрість і впертість. Азія з високою освітою, яку він придбав в європейських університетах. Сун-Ят-Сен помер, маючи 60 літ.

По широкому світі.

У Сінгапурі кинула молода Китайка бомбу в британського верховного комісара, Комісар і один його урядник важко ранені.

Баварія заклочила конкордат із Римом ще перед роком. Шойко тепер обі сторони його ратифікували.

У Туреччині визначено віце-президентом народної освіти Поляка проф. Ростафінського.

Англіська робітничка партія має на найближчому з'їзді поставити під розпиту з'їзду дві пропозиції, в яких категорично висловлюється проти всякого співробітництва з більшовицькими, а зокрема проти підтримки комуністичних послів у англійському парламенті та проти прийняття комуністів до робітничої партії.

В японському парламенті домагається посла Матсумото негайного припинення оборонного союзу Японії зі СРСР, із Китаєм. Такий потрійний союз необхідний для Японії з огляду на грози англо-американської небезпеки. Англізо-американський союз у світі слід протиставити хоча б тільки казаному потрійному Союзу.

Фінляндська Ліга миру виставила кандидатуру Мек Дочелла на Скотчменську нагороду Нобеля.

У Парижі сесіяцією для крадіж документів репарацийної комісії. Документи пропадали вже від двох місяців в архів. Остаточно виявилось, що їх викрадач і продавець олівців у урядників архіву Мішо. Крадіж документів продавці американцям.

З Чернівців прислав до цього числа д-р Е. Бурачницький статтю "Уваги про шкільну гігієну", а д-р Лукасевич з Варшави, оглядає про нові здобутки в науці про дитячі хвороби.

З праць надісланих від українських лікарів в ЧСР. приєдню вражають дві праці лікарів, які практикують в осередках української еміграції в ЧСР. та знаходять при тому час на літературно-наукову працю. Д-р Модест Левіцький й, знайши як письменник та автор дуже гарної популярної книжки про пошесні недуги надіслав в Подєбрад статтю про алергію досвід в справі лікування туберкульозу фосфатом Романовського. — Д-р Равич, шеф-лікар в таборі в Йозефові подає опис двох цікавих випадків з практики підчас пошуку автора в Галичині; оба випадки були влучно розпізнані серед примітивних відносин провінційної практики.

З лікарів, які перебувають у Празі помістили статті: проф. Магюшенко про евгенічну стерилізацію, д-р Воевідка (тепер у Станиславові) про гінекологічні кровотечі та їх лікування, доц. Чванік та д-р Мазепа про вирощування туберкульозних бактерій на виживних підлогах.

Збірник закінчує стаття Пучківського про Кавуника-Велдського, професора Мед. Академії в Петрограді в першій половині XIX. століття, Українця з Чернілащини. Далі йдуть бібліографія та хроніка українського медичного життя, звіт про лікарський з'їзд в Львові і т. д.

З партійного життя.

З'їзд радикальної партії.

Перша з партій, яка поспішила відбутися свій щорічний партійний з'їзд, є радикальна. Скликано з'їзд до Станиславова, де й відбувся він дня 1. лютого ц. р. без переносу на боки поліції. В умовинах галицького життя і поліційних переслідувань українського політичного руху пікним явищем починає бути перенесення партійних з'їздів з Львова на провінцію, щоби уникнути опіки поліційної поліції (дефензиви). Довідуючись, що й інші партії планують відбутися своїх з'їздів в поодиноких осередках.

На їзд радикальної партії прибуло понад 70 делегатів, які репрезентували біля 260 партійних кружків. З прибулих було до 20 інтелігентів (головним чином зі Львова й Тернополя), а понад 50 селянських делегатів. На з'їзді явилися послы Кошицький і Назарук (представники "Селянського Союзу"), репрезентанти Волчан та два делегати празької радикально-есерівської групи.

Наради з'їзду відбувалися під проводом д-ра Івана Макуха, Шекерика-Поникова і д-ра Олійника (з Тернополя). З'їзд прийняв резолюції, в яких висловив невідчужливість об'єднання в одну партію всіх українських народницько-соціалістичних угруповань в межах Польщі: галицьких радикалів, волинських есерів і холмсько-волинського "Селянського Союзу", підкреслив соціалістичний характер радикальної партії та проголосив єдинофронтність з українськими соціалістичними угрупованнями. В справі земельній проголошено кончність переходу всієї землі в селянські руки без викupu. Поруч інших резолюцій вівзвано членів партії до доповнення тзв. шкільного "плекситу" та проголошено безоглядну війну єпископатові (як греко-католицькому, так і православному) за їхні тенденції і рабську залежність від позанціональних чинників (від Риму або Варшави). Взагалі останній радикальний з'їзд виявив значне поліпшення тієї партії в дусі марксистським. Як це проявиться на практиці, принесе найбільша будуччина. Головою партії знову вибрано

д-ра Льва Бачинського зі Станиславова, заст. голови д-ра Ів. Макуха з Товмача і М. Вахлюка, селянина зі Слатиничини, а секретарем Осипа Назаровського зі Львова.

Орган У.С.П.

В дні 1. н. м. потявся заповіданий нами орган УСП. "Робітник". Як ми здогадувалися, "Робітник" в останній хвилі змінив пояснюючу титулатуру і назвав себе органом "української соціалістичної думки". Перше число нового соціалістичного органу мало цікаве. Своє заглавля бачить "Робітник" у виконанні пролетарських мас шляхом класової боротьби й організації. Очевидно, новий орган стоятиме на становищі наукового соціалізму і на тій платформі боротьми за визволення праці з під ярма капіталу. Нашим замітками про підготовчу працю до засновки УСП. і її метаморфоз уже в підготовній стадії присвячується теж лещо уваги, називаючи їх "сплетнями", але в дуже мінорній і нерішучій тоні. Та якраз всі події зі зміною підтитулатури показують, що наші замітки не були "сплетнями", тільки сушою правдою.

"Робітника" повитав львівський орган пепесівців, бажаючи йому успіхів в праці і започаткованій боротьбі.

Хто не має грошей

на балеті строї, а має трохи фантазії, нехай їде на "Маскараду" К. У. Т. і "Богемі", 11-го лютого, де можуть одягнутися го влоді і одержати нагороду.

Поїменні запрошення Руська 1891. в Тов-о "Карпатія".

Відгуки дня.

Мої подорожі.

Мене час від часу нападає вигадка медіохолія і я тоді мущу пускатися в мандрівку, хочби всі редакції витисли мені місце. Очевидно не мандрую за далеко, бо мої фінанси й мої особисті документи, від часів окупації, не досі в порядку.

Бувало за Австрії (єз. минулося) і їздив без грошей і без документів. Кондуктора можна було сик так залагодити, а про документи питали хіба як хтось когось на дорозі заарештує, чи ограблять.

Але тепер, у часи мільйонерств, дичаї і перверзій, питають часто хто ти є, як... почують, що балакаєш по українськи.

Тому, хоч як мені й жалко, не поїхав я до Колумбії на "Пеший Карнавал" Вейр", на який мав я честь бути запрошеним з родиною, звичайним строєм і з логіською (аргументу що жіноча рука!). "Галактичнику прийди хіба як хтось когось на дорозі заарештує, чи ограблять."

Даруй, Ви, Комітете і Ти, Шановна, Незнала Прихильнико — не можу.

Не тому не можу, що вже за старий, або нещадний до товаришів забав, але тому що... "Ліло" не вислує на свій кошт кореспондентів на провінційній базі. Бувають випадки, що я їздив на он-ко забавового комітету, але після Борислава, я не дістав ні одної пропозиції. Видно не оправдую поклядень на мене надій — у кожній насправі.

Здавши на свою "пенсію", можу собі дозволити на подорожі до Вуковича літом (оглядаючи природу в літній), до Вишків осілю (печення базальму гуртом і збирання річки в дельту), до Янчині (люди на чотирьох сарни).

Це мене мало що коштує (здоровля — байка), а відовідає так само як у Колумбії, чи в Тернополі, з додатком сього подорожі і прекрасних видів.

Ось інші перука і з довгою виправдано в Перемішанській метри. Кілько стріляю як стріла, не не належить до темі. На кожній спосіб менше заціка, як дурнячий і менше стріляю як очима, але факт, що називаю до Львова дичини, охоти до життя і безжурності.

Дичина — припадає до наштетів на Масковий боді Богемі і Театр. Кооператив (11. лютого 1925!)

Охоту до життя завоюю на літній осній подорожі.

Безжурністю — заатаую діри в своїм місячній бюджеті.

Galkrion Чика.

Останні вісті.

Український університет.

"Сп. П." відомляє в Варшаві: В політ. колах звернула увагу конференція між мін. Тугутом, Левенгером і Цолем. Конференція торкалась українського університету.

Грецько-турецький конфлікт.

"Матен" відомляє, що грецький шарже д'афер в Ангорі влучив турецькому мін. загр. справ поту, яка стверджує, що видалення скупованого патріарха в Царгород навислує духа львівського догмату, грецько-турецької конвенції з 1923. і зобов'язань, прийнятих Туреччиною 1924. супроти Союзу Народів. Пропонує віддати конфлікт під арбітраж м'ншвр. трибуналу в Гааг. Колиб Туреччина відкинула її пропозицію, Греція звернеться до С. Народів за інтервенцією. Лондонські часописи відомляють, що в грецько-турецький конфлікт не виключена інтервенція. Англійський уряд хоче покищо піджхати і здержатися ві рішучих кроків. Є вістки, що грецький уряд відкликав свого посла при турецькому уряді. Зачувати, що Франція приготувалася з Англією спільну ноту до Ангори. В Атеніх видано військовий розпорядок, яким річний 1923 задержано під зброєю, а 1925. р. покликано.

Зірвання дипл. взаємин між Францією й Ватиканом.

Французька палата на домагання Еріо, котрий поставив заяву довіри, відкинула 314 гол. проти 250 внесення до комісії уступу про кредити на амбасаду при Ватикані. Уважала ця рівняється знесенню амбасад.

Канц. Лютер про злуку Австрії з Німеччиною.

Канц. Лютер у інтерв'ю з берл. кореспондентом "Н. фр. Пр." підкреслив племінну єдність Австрії з Німеччиною. Тепер шй єдності на перешкоді мир. договори. Але вона може виявитися в інших ділянках, як економічній, карній. Приписи, що є на перешкоді комунікації й екон. розвиткові Австрії й Німеччини, усунуться.

Новий литовський уряд.

Дотеперішній литовський мін. фінансів Петруліс утворив новий уряд. През. ради мін., а ріаночасно мін. фінансів, промислу й торгівлі Петруліс, загр. сп. Чарневіс, внутр. сп. Анджуліс, справедл. Туменас, дотеперішній прем., просвіта Йоканітас, ред. "Літуті".

НОВИНКИ.

— Конфіскація. Попередне (24) число нашого часопису експрофікувала польська Прокуратура за три уступи статті "Цар-Голод" за два уступи в дубній "Новий рік".

— Аскураційний метод. За процесом папозичним заклика про аскураційний примус, виточила прокуратура при окружнім карнім суді в Володимирі снідство в 302 р. пап. к. а. проти с. Івана Насурського, парона Барилоня в Радехівщині.

— Страйк у друкарні Ставороніт. В понеділок 2. лютого відбувся у друкарні Ставороніт під упавою О. Яськова страйк селянців і машиністів. Крім кількох готованих уже страйкованих, до страйку ставали майже всі робітники. Страйкувачі малюють призначення обов'язуючого всього у Львові друкарського цеху.

— Самовбийство в суді. Дня 29. ц. н. в окружнім суді в Чорткові на карній розправі перед апеляційним трибуналом застрілявся приватний урядник дїбр Ландкоронського Кісметко негідно по відношенні йому карного вироку, яким зміщено присуд і інстанції та за обов'язу виключення статті засуджено обвинуваченого на карній снісній визнанні через 6 місяців. Це порушення визнанні через 6 місяців на розправі потрясало всіма присутніми на розправі, та мабуть не зоружила злочин предсідника окружного суду в Станіславові, який зі своїм приходом на не становище закін курс суварих драконських кап. Головно українські селяне і Жиди дізналися своїм шкпі суварість п. прокуратора, а тепер предсідника суду, який мідався

з своїм становищем. Може бодай ця смілива молодь перемогла чоловіка, переконала п. Стрельнікова, що не все висока кара осягає свій успіх.

— **Ще один монополіст.** З дня 1 н. м. увійшов у життя розпорядок президента польської держави, про затвердження оточального монополістичного права на цілому просторі польської республіки. Поки що ціна остання незмінна. Особи, які хочуть дати торгувати сіллю, повинні до 1. лютого надати про це дотичну скріпку влади.

— **Львівський шинник.** Львівське повстанство оголосило війну згідно з ким постійно ординують лікарі зобов'язані приймати товаришів, оскільки не закінчили з інтроспективними спеціальними умами. Шинник утворивши тлі складу гонимців. Перша для лікарів, що мешають поза містом Львовом, друга для лікарів, що мешають у Львові, а третя для львівських лікарів-спеціалістів. І так ординувати в домашньому лікарів, а ординувати в лікарів, триваючи до 20 мінут, для першої скані вноситься 6 золотих, для другої 8, для третьої 12 золотих. Слідуючи скані для того самого медичного товариства гонимців 4, 6 і 8 золотих. За спеціальну ординацію, поза ординувати лікарів доноситься по 2, 3 і 4 золотих. Війна з медичним медичного лікарів контингенту 8, 12 і 16 золотих. В порі вибавий медичний 10, 15 і 20 золотих. В негаческ випадках 12, 18 і 25 золотих. За час ординації понад 30 мінут, доноситься 2, 3 і 4 золотих. Крім цього треба лікарів померти кошти комунікації. В міській порі ціна подвійна. За участь у коніліт до 10, 20 і 30 золотих, в жовт 20, 40 і 60 золотих. За всі іди до медичних на привільній, досить, за втрату кожної пів години в день 6, 9 і 12 золотих, жовт 12, 18 і 24 золотих. Зв'язок кошти самозрозумілий.

— **За вбивство лісничого.** Минулої суботи закінчилися перед львівським трибуналом пенсійних судів розправа проти Носифа Музика з Чиньки, оскільки єного в убитий лісничого лісничого. Присудили суду потвердити 8 талосами питання в карній убитий, за що засуджено Музика на сім літ тяжкої тюрми.

— **Підвищення цін тютюну.** Від 1. н. м. підвищено ціну крадих сортів тютюну. І так ціну «зоро» підвищено з 60 на 70 золотих, «Касті» з 50 на 60 зол., а «Судачського» з 45 на 50 зл. за кішграм.

— **Рестрація «пресових обивателів».** В кабінеті міністра Тугула відбулися на днях конференції, скликані з метою обговорення способів переведення запобіжної рестрації польських горожан на «крес». Рестрація має устатити права до польського громадянства.

— **Надуга Аверченко.** Пражські часописи повідомляють, що відомий російський гуморист Аверченко тяжко хворіє. Гуморист перевезено до одного з пражських шпиталів.

— **Залишачка натастрофа в Англії.** В наслідок родинних турбів виконана в ширі в околиці Лондону поїзд, зокрема з паронів і двох возів. Поїзд скотився по високому на сорок стій насипи вкля, при чому згинув чотири особи а десять віднесло рани.

— **Уродини був. цесаря Вільгельма.** Парські часописи повідомляють про свято 66 уродини майбутнього цесаря Вільгельма, яке відбулося на днях з великою пишністю в Дорі Соєвизат одержав пошад три тисячі принятих талосам. До дорослого замку зокрема кили і цини вогонь. З Німеччини приїхав брат ексцесаря князь Гайнріх та герцог з Брауншвейгу а дружиною. Між гостями ексцесаря знаєся між іншими мужеський хор з Утрехту, який хотів пошадити цесаря війном пісень, але з позволю солдату тільки... вибухнув плачем. Парські часописи підкреслюють факт, що приїздив до алетроїального монарха не ослабо з Німеччини, а навіть змуглило.

— **Атентат на Айштайна.** Російська Бюкіа Діксон, яка перед шістьма тижнями микнула атентат на Карсина в Парижі, пробувала виконати атентат на професора Айштайна. Атентат не вдался: Діксон арештована.

— **Син фельдмаршала перед судом.** Перед львівським судом присяжних став на днях 25-літній бароний урядник Рудольф Фіцлер, син б-р. команданта Львова, фельдмаршала Фіцлера. Обвинувачений, пострадивши шле майно своєї жінки та брже, рішми сінчати самотуством, про що повідомив жінку. Коли жінка заявила ототу згинуту з ним разом, Фіцлер заставив її, поим стріляти до себе. Шість хотіло, що Фіцлер тільки розважався; перекладений до шпиталю вкдужа, поим ставля перед судом обвинувачений в убитстві.

— **Розводи у Варшаві.** Хадельський посол Битер, варшавський адвокат заявив на зборини товариства «Одроздети Народного», що в 1924 р. переведено у Варшаві 28.0 г розводів, дарма, що в католіській церкві — розводи неіснують. На все є, оскільки, спосіб і в католицькій церкві можна досягти такої поважної суди розводів.

— **Житочні бандити.** В південній Італії покликана лата бандити у ондініях, яка грабує подорожників. На днях жінка латавала на одного жинця, та зброя в нього (1000 гр.) втнула на коня а як.

— **Декларувати з домаганнями уряди.** Тисячної мови навчання в школі. Кожний родич української дитини мусить підписати окрему декларацію, коли хоче, щоб в школі була українська мова навчання. Такі декларації видає Українське Педагогічне Товариство у Львові, Ринок ч. 10. — Ціна за штуку 3 гр. — 3 огляди на редакційний установлений законом обчислення до 31. березня сїд негачей замовляти і вносити декларації. 1—1

— **Перше привітання нашо уладжув.** Юлій Майнль у вчорашній місяць, 3 огляди на знаці а першорядної якості мішанки чаю тої фірми, місто не повинні поминати нагоди їх ізнати. Сїмїсть отже всі у вчорашній 3. лютого до Ринку ч. 18, у четвер 5. лютого на вул. Сикстуску ч. 33, у п'ятницю 6. лютого на вул. Академічну ч. 1а, а в суботу 7. лютого на вул. Гоголівську ч. 51, де чекає Вас Філіпівна знаменитого чаю. 1304а 2—2

— **Любима Колесса** прибула нині рано до Львова і замешкала в домі Вп. проф. Флоретів Колессів (вул. Голомба ч. 7). Перший свій концерт (1/2) починає точно о год. 7:30 веч., тому проситесь Публіку заняті раніше свої місця, бо підчас продукції двері до салі будуть зачинені. 1175 1—1

Дописи.

Чортків

Акцію в напрямі польщення ведуть польські учителі тої школи разом з польським сакшеніком кс. Дембським і тепер вказали до дитячої і всіма способами стараються перетягнути на польський обряд шкільних дітей, яких матері були хочся рамо-кат, обряди, одні самі покинули цей обряд і своїх дітей похитили в гр. кат. обряд. Учителі-Польки і кс. Дембські уживають прити навіть насильства і погрози. Такий факт мав місце 28. 1. 1925 коли учитель тагули скляно ушкодив 4. ступень науки Марю Микшею на науку польської релігії, причім вірзали її і вірзали хустку на голову, а коли дитина таві відідала і мати звернулася до кс. Дембського а зв'язую, що дитина є охрещена в греко кат. обряді і що вона сама є тогож самого обряду і дитина на науку польської релігії не буде пошадити, кс. Дембський викривав до неї, щоб не бавилася в полянку, бо він дісне до староства і вона зашадить велику кір.

— К. Н. О.

Всячина.

Кандидати на альбанський престол. У Лондоні вже аж двох кандидатів на альбанський престол. Один із них сер Уоттс-Гамблтон, а другий лорд Геддлі. Перший заявив, що йому пропонується престол групи Альбанців а час п'ятиного богослуження в мечеті минулого тижня. Він відказався, бо в Лондоні йому краще. Другий заявив, що йому вже три рази пропонується корону, але він відмовився з таких причин: 1) для альбанського короля не передбачене ніяке удержання. На випадок прийняття корони йому загрожувало небезпека втрати життя кривою хворобою. Однак не заявляючи на те, він був би задоволен, як би багаті Альбанці виплатили йому одноразово 100.000 фунтів стерлінгів і зобов'язалися виплачувати річно по 10.000 фунтів. Вони такого зобов'язання не дали, через що він і не згодився носити корону.

Страйк у королівській палаті в Лондоні. У Лондоні вчорашній страйк прислуги у всіх державних будинках. 28. січня прилучилися до страйку і 35 «девіл» прислуги в королівській палаті. Букенгемська палата опинилася раптом без світла і без опалу. Були с-роби змінили стайлюючих добровольцями, але це до нікого не дошло. Страйкувальні розставили входи варті, які не допускати ні до палати ні до ніяких державних будинків страйкбрехерів. Провідники страйку закликали, що вони тоді тільки відновлять працю, коли всіх звільнять їхні товариші праїуть налад до служби. Урядові чиновники протидіють тому домаганню.

ВІДКРИТТЯ КАРНАВАЛУ!

Великі Вечерниці Українського Спортивного Тов-а „УКРАЇНА“ в суботу 7-го лютого 1925.

Саля Народного Дому.

Стрій візитовий.

Буфет у власному заряді. — Початок о год. 9:30 вечер.

Вступ за поіменними запрошеннями, котрі можна набути в Книгарні Наун. Тов-а 1176 Шевченка (Ринок ч. 10) в днях 4, 5 і 6-го лютого п. р. від 5—7-ої вечер. 1—2

НАДІСЛАНЕ.

За надіслане редакції не відповідає.

ФІРМА

Юлій Майнль

уладжув

у второк 3. ц. м.

У ФІЛІ

ЛВІВ, РИНОК 18

ПРІВН ВАРВНЯ

ЧАЮ

Ім'яний дар. Гещія знавця Марію подарувала для французького географічного товариства величезну географічну бібліотеку, що складалася з 50.000 томів. Бібліотеку одержала книжка у Спадщині по сїому батькові кс. Роландові Вонапарте. Він був на протязі 15 літ головою названого товариства.

Корона Королівських дорожничностей. На днях вкляли невідомі значимі дорожничности меклембурської князівки. В числі акраденних дорожничностей надіслана між іншим вендська корона, ший рад дорожничностей ордерів, дарунки інших суверенів і піла маса цінних річей.

Голос Леніна. Голос Леніна вказався зберегти і дуже докладний грамофонний переказ. 20-го січня т. н. сокольницькі радіостанції переказали дві промови Леніна: „Про комінтерн“ і „Про середняків“.

Коні для інституту Пастера. У французькій кавалерії вче тепер акція зменшення числа коней. Звичайні коні б'ють «іспдані» до інституту Пастера в Парижі. Інститут потребує в 1925 р. дуже багато коней для наукових дослідів. До коней ставлять інститут дуже великі вимоги. Коні свої масті і значимі породи до експериментів не наданяться. Вони повинні бути цілкомого здоров'я, розні тіла і не нововств. Призначення тит коней важке. З них добувають ліжничі сироватки.

Посмертні згадки.

Евгенія з Барчинських Щепанюкова. жінка гр. кат. папства у Києві померла по тяжких муках дня 23. грудня м. р. у Києві. Похорона — гаряча патріотка — завазито дішма долю Я неодола з своїм мужем від серпня 1918 р. у тому пеклі, яке пережидала всі Кієвці і то загинуло їй в могилу а 38. році життя. 1—1

ОПОВІСТІ.

Український Наддніпрянський хор

Д. Мотна

У вчорашній 3. П. Підгайці.

У сесед 4. П. Перемішляни.

У четвер 5. П. Перемишляни. 1230 11—2

Заходом унгарського правничого товариства у Львові відбується у вчорашній 3. лютого 1925. год. 6. веч. сая Тов-а охороми дітей і спіки на молло, вул. Бахтарська ч. 11. І. продовження в і д ч и т у суді д-ра Станіслава Старосольського п. 2. „Нове польське весілляє право“.

Всенародні віча в церковно-народних справах відбуються у Львові в неділю, дня 8-го лютого 1925 в великій салі „Музичного Тов-а ім. Лисенка“, вул. Шашкевича ч. 5. о год. 12-ій з паузи. Присмо численню вжитись! За „Український церковно-народний Комітет“ д-р Юлій Роджук, предсідник, д-р Богдан Барчинський, секретар.

Дрібні оголошення.

КРИМСЬКІ ПЛАЩІ з кустид на сплати вже замовляйте у Карюка Львів вул. Куркова 11а. 1307 2—10

ВЕЗЕМЕЛЬНІ! На продаж 10 м. пола з двома кавалками ліса і площею будівельною під хороше, середнє, гадіаство — також млин і олійні. Близька відомість — Уряді парохіальній в Борині, коло Турки м. С. 1305 2—2

ХТО заяв би що про Михайла Моравського перебуваючого в 1922 р. в Києві, буде ласкавий поінформувати жинку Машулю Моравську в Соколяці. Загрожувати часописи просить о передрук. 1313 1—2

АВКАТ Д-Р ХОМИНСЬКИЙ в Каміній струм. пошукує вощипієнта. 1314 1—2

ХТО заяв би що про Носифа Корсогого було ласкавий повідомити га адресу саре of Dietrich античний склад Замкова 29. Pabianice к. Лодзі. 1315 1—1

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакції не відповідає.

АВКАТ

д-р Олекса Дереш

відкрив і веде адвокатську канцелярію в Долині,

дім п. Грабовенської (агенція Дістра), 1308 2—3

Спеціаліст венеричних і шийних вендуг буз секунд. віднеслого шпиталю і диня. ординує 8—10, 12—1, 3—6 в неділю 5—1, Львів, 1315 Аскака 1. (рір Панської). 1—4

Лікарсько-дентист. заведення

д-ра Шимона Раппапорта і

Якова Насса

Львів, вул. Сикстуська 17/11.

Пломбування й вионяння зубів без болю. Штучні зуби в вичучку і золоті на американську систему. Парівітін з провісний поладжуватися в найкоротшому часі. ПТ. урядовим та студентам зявляя лжжжжж. 1284 2—10

ФРОНТОВИЙ ЛЬОНАЛЬ НА БЮРА З УЛАДЖЕННЯМ

прм вул. Косцюшина негайно до внянню. Вліщі інформації в канцелярії „Народної Гостиниці“ між 6—8 год. веч. 1306 2—2

МЕБЛІ

і люнсові, віданські і ірвські на догидіні успішних попукас на йдешеніс Львів С. Бріл, вул. Рейтані 11. 1249 5—5

Садівничо-огородничче заведення тов. „Просвіта“

в Милівані

п. Стриганці н.Д.

поручає на продаж свої:

1) Зразки до весняного шеплення з своїх лесей добрихх відим,

2) сажі насіння ярині

Найтейської моркви,

Пішої шпарагової фасолі „Dijon“

Тичної шпарагової фасолі „Mont-d'or“

Помідорів „Lacina“ і значимих,

Огірків ереруртських піл довгих,

Огірків іспектових „Noa“,

Гарбузів ідомих з насінням без дупиний,

Салатів „Король мая“,

Пашних буряків кризованих і всілєкх дітних шитів.

Сила жічельня і чистота зеруцанів.

Ціни умірновані. 2—3

Присилайте передплату!